

மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பதினான்காம் ஞாயிறு

14th Sunday after Trinity

14. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: OT1931/NT1907 — Danish OT1931 + NT1907 with original orthography

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalms 39:5-14

Verse Text

39:5 Lær mig, HERRE, at kende mit Endeligt, det Maal af Dage, jeg har, lad mig kende, hvor snart jeg skal bort!

39:6 Se, i Haandsbredder maalte du mine Dage ud, mit Liv er som intet for dig, som et Aandepust staar hvert Menneske der. — Sela.

39:7 Kun som en Skygge er Menneskets Vandring, kun Tomhed er deres Travlhed; de samler og ved ej, hvem der faar det.

39:8 Hvad bier jeg, Herre, da efter? Mit Haab staar ene til dig.

39:9 Fri mig for al min Synd, gør mig ikke til Spot for Daarer!

39:10 Jeg tier og aabner ikke min Mund, du voldte det jo.

39:11 Borttag din Plage fra mig, under din vældige Haand gaar jeg til.

39:12 Naar du tugter en Mand med Straf for hans Brøde, smuldrer du hans Herlighed hen som Møl; kun et Aandepust er hvert Menneske. — Sela.

39:13 Hør, o HERRE, min Bøn og lyt til mit Skrig, til mine Taarer tie du ej! Thi en fremmed er jeg hos dig, en Gæst som alle mine Fædre. Se bort fra mig, saa jeg kvæges, før jeg gaar bort og ej mer er til!

திருமுகம் (Epistle)

2 Timothy 2:8-13

Verse Text

2:8 Kom Jesus Kristus i Hu, oprejst fra de døde, af Davids Sæd, efter mit Evangelium,

2:9 for hvilket jeg lider ondt lige indtil at være bunden som en Misdæder; men Guds Ord er ikke bundet.

2:10 Derfor udholder jeg alt for de udvalgte Skyld, for at ogsaa de skulle faa Frelsen i Kristus Jesus med evig Herlighed.

2:11 Den Tale er troværdig; thi dersom vi ere døde med ham, skulle vi ogsaa leve med ham;

2:12 dersom vi holde ud, skulle vi ogsaa være Konger med ham; dersom vi fornægte, skal ogsaa han fornægte os;

2:13 dersom vi ere utro, forbliver han dog tro; thi fornægte sig selv kan han ikke.

நற்செய்தி (Gospel)

John 5:1-15

Verse Text

5:1	Derefter var det Jødernes Højtid, og Jesus gik op til Jerusalem.
5:2	Men der er i Jerusalem ved Faareporten en Dam, som paa Hebraisk kaldes Bethesda, og den har fem Søjlegange.
5:3	I dem laa der en Mængde syge, blinde, lamme, visne, [som ventede paa, at Vandet skulde røres.
5:4	Thi paa visse Tider for en Engel ned i Dammen og oprørte Vandet. Den, som da, efter at Vandet var blevet oprørt, steg først ned, blev rask, hvilken Sygdom han end led af.]
5:5	Men der var en Mand, som havde været syg i otte og tredive Aar.
5:6	Da Jesus saa ham ligge der og vidste, at han allerede havde ligget i lang Tid, sagde han til ham: „Vil du blive rask?“
5:7	Den syge svarede ham: „Herre! jeg har ingen, som kan bringe mig ned i Dammen, naar Vandet bliver oprørt; men naar jeg kommer, stiger en anden ned før mig.“
5:8	Jesus siger til ham: „Staa op, tag din Seng og gaa!“
5:9	Og straks blev Manden rask, og han tog sin Seng og gik. Men det var Sabbat paa den Dag;
5:10	derfor sagde Jøderne til ham, som var bleven helbredet: „Det er Sabbat; og det er dig ikke tilladt at bære Sengen.“
5:11	Han svarede dem: „Den, som gjorde mig rask, han sagde til mig: Tag din Seng og gaa!“
5:12	Da spurgte de ham: „Hvem er det Menneske, som sagde til dig: Tag din Seng og gaa?“
5:13	Men han, som var bleven helbredet, vidste ikke, hvem det var; thi Jesus havde unddraget sig, da der var mange Mennesker paa Stedet.
5:14	Derefter finder Jesus ham i Helligdommen, og han sagde til ham: „Se, du er bleven rask; synd ikke mere, for at ikke noget værre skal times dig!“
5:15	Manden gik bort og sagde til Jøderne, at det var Jesus, som havde gjort ham rask.